

حوکمی تهوه سول کردن به پیغمبه (صلی الله علیه
وسلم)

[کردی - کوردی - kurdisch]

شیخ موحه مه د سالح العثیمین (رحمه الله)

کۆکردنه وه وه ره گێرانی م / صلاح الدین عبدالکریم

پیداچونه وهی: پشتیوان سابیر عهزیز

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ حكم التوسل بالرسول صلى الله عليه وسلم ﴾
« باللغة الكردية »

محمد بن صالح العثيمين رحمه الله

ترجمة: صلاح الدين عبد الكريم

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

2011 - 1432

IslamHouse.com

حوکمی تهوه سول کردن به پیغمبره (صلی الله علیه وسلم)

و / تهوه سول کردن به پیغمبره (صلی الله علیه وسلم) چند به شیئکه:

یه کهم: تهوه سول بکات به باوهرهینانی به پیغمبره (صلی الله علیه وسلم)، ئەمه تهوه سولیکی دروسته وه کو ئەوهی بلیت: خواجه بوخاتر باوهرهینانم به تو و پیغمبره کهت (صلی الله علیه وسلم) لیم خوش به، ئەمه ئاسایی یه و دروسته و هیچی تیدا نی یه، خواجه گوره له قورئاندا باسی ئەم جوړه کی کردوه که ده فهرمیت:

{ رَبَّنَا إِنَّتَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَلَمَّا رَبَّنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّفْنَا مَعَ الْأَبْرَارِ } [آل عمران: ١٩٣].

واته: ئەه یه پوره ردگارمان ئیمه گوی بیستی بانگه واز کارنک بووین بانگه وازی ده کرد بو باوهرهینان به تو (واته: پیغمبره (صلی الله علیه وسلم)) ئیمهش باوهرمان هینا، خواجه بوخاتری ئەم باوهرهینانمان به تو و پیغمبره کهت (صلی الله علیه وسلم) له تاوانه کانمان خوش به و گوناوه کانمان بسپره وه وله گهل چاکه کاراندا بمانمرینه.

چونکه باوهرهینان به پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) وهسیله و هوکاریکی شهرعی یه بو لیخوش بوونی خوای گهوره له تاوانهکان و سپینهوهی گوناوهکان، نهو تهوهسولی کردوو به هوکاریکی جیگیری شهرعی.

دووهم: تهوهسول کردن یه پارانهوهی پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم)، واته: پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) دوعای بو بکات و له خوا بپارتهوه بو، نه میش به ههمان شیوه دروسته، به لام ناگونجیت تنها له ژبانی پیغهمبهردا (صلی الله علیه وسلم) نه بیت، به لام پاش مردنی دروست نی یه، ههروه کو چون ئیمامی عومهر (خوای لی رازی بیت) له پاش وهفاتی پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) له بی بارانیدا تهوهسولی کرد به ئیمامی عباسی(خوای لی رازی بیت) مامی پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) نهک به پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) چونکه کوچی دوا ی کردبوو، وه فهرمووی:

اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَتِيمًا فَتَسْقِنَا، وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ
إِلَيْكَ يَوْمَ نَبِيًّا فَاسْقِنَا [رواه البخاري، وانظر: مشكاة
المصابيح: ١/ [١٣] (١٥٠٩)].

واته: نهی پهروهردگار ئیمه پیش تر تهوهسولمان ده کرد به پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) له ژبانیدا توبش بارانت بو ده بارانین، وه ئیستا تهوهسول ده کهین به مامی

پيغهمبهره که مان (صلى الله عليه وسلم) تويش بارانمان
بو بارينه. وه فرمانى ده کرد به ئيمامى عه باس (خوای
لى رازى بيت) که هه لسييت و له خوا بپارته وه تا بارانيان
بو بارينييت.

بويه ته وه سول کردن له زيانى پيغهمبهردا (صلى الله عليه
وسلم) به پاران وه وه کهى دروسته وه هيچ شتيكى تيدا نى
يه.

سى يه م: ته وه سول کردن به خاترى پيغهمبهر (صلى الله
عليه وسلم) ئيتر له زياندا بيت ياخود مرد بيت جياوازى
نى يه وه ته وه سوليكي بيدعى يه وه دروست نى يه، چونکه
خاترى پيغهمبهر که س سودى لى نابينييت ته نها خوى
نه بيت، بويه دروست نى يه بو مروف بليت: خوايه بو
خاترى پيغهمبهره که ت (صلى الله عليه وسلم) ليم خوش
به، ياخود فلانه شتم پى بيه خشه، چونکه وه سيله ده بيت
هوکار بيت، وه وه سيله له (وسل) وه وه رگيراه به ماناى
گه يشتن به شتيك.

بويه ده بيت وه سيله که بتگه يه نييت به شته که، وه نه گه ر
نه تى گه ياند به شته که نه وا وه سيله يه کهى بى سووده.

له سه ر نه م بنچينه يه ده ليين: ته وه سول کردن به
پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) سى به شه:

به‌شى يه‌كه‌م: ته‌وه‌سول كردن به باوهر هينان پيى و شوين كه‌وتنى، نه‌مه دروسته له ژيانى و له‌پاش مردنى.

به‌شى دووه‌م: ته‌وه‌سول كردن به پارانه‌وه‌ى، واته: داوا له پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) بكات دعواى بو بكات، نه‌مه‌يان له ژيانيدا دروسته نه‌ك له پاش مردنى چونكه له‌پاش مردنى ناگونجيت و ناشيت.

به‌شى سى يه‌م: ته‌وه‌سول كردن به خاتر و پله‌و پايه‌ى پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) له لاي خواى گه‌وره، نه‌مه‌يان دروست نى يه نه له‌ژيانيدا وه نه‌له پاش مردنى، چونكه وه‌سيله نى يه و مروؤف ناگه‌يه‌نييت به مه‌به‌ستى چونكه له كرده‌وه‌ى خوئ نى يه. نه‌گه‌ر كه‌سيك بليت: هاتوم بو لاي پيغه‌مبه‌ر (صلى الله عليه وسلم) لاي گوره‌كه‌ى، وه داوام لى كردووه داواى ليخوشبوونم بو بكات له خواى گه‌وره ثايا نه‌م شته دروسته يان نا؟

ده‌لين: دروست نى يه، نه‌گه‌ر بليت: نه‌وه نى يه خواى گه‌وره ده‌فهرمييت: {وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا} [النساء: 64].

واته: كاتيك كه سته‌م له خويان ده‌كه‌ن و تاوان نه‌نجام ده‌ده‌ن و حوكم بو لاي جگه له خواى گه‌وره ده‌به‌ن، نه‌گه‌ر بين بو لاي تو نه‌ى محمد (صلى الله عليه وسلم)

وداواى لِيخْوَشبوون له خواى گهوره بکهه نء تۆيش داواى
لِيخْوَشبوونيان بۆ بکههيت له خواى گهوره ئەوا دهبينن
خواى گهوره لِيخْوَشبوو به بهزهيهى يه.

پيى دهليين: بهليى خواى گهوره وا دهفهرمييت، بهلام
دهفهرمييت: **{وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا}**. وه ئەم [إِذْ] ه بۆ رابردوو ه
نهك بۆ داهاتوو، خواى گهوره نهيفهرموو ه: **{وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذَا
ظَلَمُوا}**. بهلكو فهرموو بهتئى: **{إِذْ ظَلَمُوا}**، ئايه ته كه باسى
شتيك دهكات كه له ژيانى پيغه مبهردا (صلى الله عليه
وسلم) روويداوه، وه داواى لِيخْوَشبوونى پيغه مبهردا (صلى
الله عليه وسلم) له پاش مردنى شتيكى نه شيواو
ونه گونجاوه، چونكه ئەگه ر مروّف بمريت هه موو
كرده وه كانى ده بچريت ته نهاسئ شت نه يييت: سه ده وه وه
خييريكى نه يراوه، يا خود زانيارى يهكى به سود، يا خود
منداليكى چاك له پاش خوئى دوعاى خيىرى بۆ بكات.
ههروه كو پيغه مبهردا (صلى الله عليه وسلم) فهرموو بهتئى:
**(صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ، أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو
لَهُ)** (صحيح الجامع الصغير: 1 / 793)

بۆيه گونجاو نئ يه وه ناشييت هيج مروّفيك له پاش مردنى
داواى لِيخْوَشبوون بۆ كهس بكات، بهلكو ته نانهت داواى
لِيخْوَشبوون بۆ خوئيشى بكات، چونكه كرده وه كانى
بچراوه.

سەرچاوه: ((فتاوى مهمة لعموم الأمة: ص ۹۹- ۱۰۲)).